

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

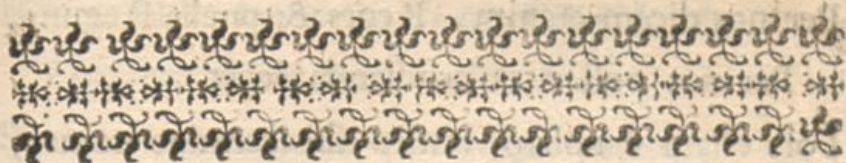
[Claudio Lalano Sodali Svo I. B. Santolius V.]

Santeul, Jean de

[S.l.], 1670

Ad Carol. Perraltvm. Qvod Latini Poetae non sint in honore apud Aulicos.
Elegia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13421

A D

CAROL. PERRALTV M.

QVOD LATINI POETÆ

non sint in honore apud Aulicos.

ELEGIA.

AFFER opem PERRALTE, meos ne despice
 ce questus,

Obruitur quantis noster Apollo malis!

Deferimur! Latioque premit nox alta Poetas,

Nullus honos Latiis, gratia nulla modis.

Arentes jam sponte cadunt de vertice lauri:

Et despecta nimis plectra canora silent.

Scilicet Ausonios manet hæc fortuna Poetas,

Inclita sic virtus præmia digna refert.

Divini deinceps morietur musa RAPINI,

Et jam, COMMIRI, tuque R U Æ E files.

Hi tamen hi Vates manifesto numine pleni,

Quo tu fonte bibis, hoc quoque fonte bibunt.

Per nos dicam etenim, Reges & prælia Regum,
 Per nos posteritas erudienda leget.
 Fors etiam è nostro veniet tibi carmine nomen,
 Qui das præclaris Artibus unde vigent.
 Sed quid ego attollo peregrinæ murmura linguæ?
 Atque incompositis carmina fracta sonis.
 Oblectant galli mira dulcedine Vates,
 Et versus blandos blanda puella legit.
 Illa quidem cæcos, quibus uritur, audit amores,
 Quæ fitiit longùm blanda venena bibit.
 Hos legit, hos relegit vel feri ad luminis ignes,
 Perditaque, hos versus dum meditatur, amat.
 Profuerit semper teneris placuisse puellis,
 Omnibus hæc, solis quæ placuere, placent,
 Et nos Ausonii per carmina quærere nomen
 Pergimus! Ausonios non legit Aula modos.
 Olim Roma fuit, celebresque fuistis Athenæ,
 Temporibus Vates hi placuere suis.
 O nimium infelix alieno tempore Vates!
 Carmina quæ scribo mobilis aura rapit.
 Barbarus ille fuit, qui me prior ore Pelasgo,
 Qui me Romano compulit ore loqui.
 Certis qui docuit sub legibus, ordine certo,
 Libera captivis cogere verba sonis.

Non

Non impune tamen latius me fallet Apollo;

Dediscet fastus musa latina suos.

Sævire in natos licuit quandoque parenti,

Ipsè ego sic versus dilacerabo meos.

Frustra Pierides, frustra prohibetis Amici,

Protinùs in flammâs ibit & ille Liber.

Ille Liber, doctæ quem dictavere Sorores,

Quem PERRALTE legis, quemq; legendo probas.

Quid mihi tot soles, tam longas ducere noctes

Profuit, & curis me cruciasse meis?

Si non inde datur COLBERTI agnoscere vultus,

Tangere nec puræ limina sacra domûs.

Ille rigat patrias Parnassi in vertice lauros,

O utinam in latias vel levis unda cadat!

Aspiceres lætos inopino munere Vates,

Eruere è tenebris scripta sepulta suis.

Scripsimus, & nostri superant monumenta laboris,

Optima pars nostri nominis ille Liber.

Hunc lege, nostra tuam tangant si carmina mentem,

COLBERTO dicas, Ille Poeta fuit.

Addas meque novos titulis inscribere fontes,

Fontibus his proprias meque dicasse Deas.

Multa reluctantem captivo in littore Rhenum,

Et truncum sub aquis occuluisse caput.

Me domitos cecinisse novo sub Cæsare fluctus,
Et profugas, inter ferrea castra, Deas.

Hic ille est, dicas, qui jam celebrata per urbem
Aufoniâ cecinit regia dona tubâ.

Addes S A N T O L I non olim ignobile nomen,
Et dices quidquid dicere suadet amor.

Si tibi jam facilem COLBERTUS præbeat aurem,
Molles quære aditus dexter, & affer opem.

Scribere me celebres, quos ambitiosa Vetustas
Et quos ostentat Gallia docta, Viros.

Et qua quisque sua princeps excelluit arte,
Dicas Aufonii nobile Vatis opus.

Quos inter, PERRALTE, meus jam gestit Apollo
Scribere Te, atque tuas pandere mentis opes.

Longe omnes suprâ COLBERTI major imago
Gaudebit doctis dicere jura choris.

Illum pulchræ Artes, Illum cultique Poetæ,
Magni oratores tunc super astra ferent.

O mihi contingant centum linguæ, oraq; centum,
Omnis Apollineus proluat ora liquor.

Si me difficilis vultu minus aspicit æquo,
Iratâ frangam plectra tubamque manu.

